IIde JAARGANG — CURACAO DEN 23n. JUNI 1894 — N° 547

AMIGOE DI CURACAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10,—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 *tot* 7 *regels fl* 0,50. *voor elken regel meer fl.* 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N°. 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA :
P. JOLY & J. MARTIN,
66. RUE LAFAYETTE, PARIS.

E Courant aki ta sali toer dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2,— *pa tres luna, pagar padilanti.*
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— *pa anja.*
Un number só fl. 0,25.
Un anuncio di 1 *té* 7 *regel fl.* 0,50 *cada régel mas fl.* 0,07½.

Het verplicht burgerlijk huwelijk in Hongarije

(*Vervolg.*)

Wat de beroemde rechtsgeleerde Dr. Dernburg het helderst doet uitkomen in zijn pleidooi tegen het verplichtend burgerlijk huwelijk is: dat *de vrijheid van geweten*, in wier naam de Staat de hand op die verbintenis legt, in plaats van daardoor gebaat te worden, er integendeel onverdedigbaar door verkracht wordt.

De wetgever moge daarbij al verklaren, dat het huwelijk *in burgerlijke betrekkingen alleen*, door de *wet* geregeld wordt, straks werpt hij deze verklaring omver, als hij den ambtenaar van den burgerlijken stand den voor hem verschenen man en vrouw doet beteekenen, dat „zij door den echt aan elkander verbonden zijn." Hier zet hij den voet op een terrein, dat het zijne niet is en bindt der *vrijheid van geweten* de handen.

En als hij dan verder het plaats hebben van godsdienstige plechtigheden verbiedt, vóór dat de partijen aan den bedienaar van hun eeredienst hebben doen blijken, dat het huwelijk ten overstaan van den ambtenaar van den burgerlijken stand is voltrokken, dan slaat hij de *vrijheid* geheel in boeien en noemt wat tegenover hem geschiedt: een *voltrokken huwelijk*; dat wat ten overstaan van den bedienaar van eeredienst plaats heeft: *een plechtigheid.*

En als men eindelijk in aanmerking neemt, dat het hoofd van den staat dispensatie kan verleenen b. v. in een huwelijksbelemmering, die de wet bloedschande noemt, — dan is die vrijheid van geweten geen geboeide gevangene meer, maar een verschoppeling, een nietswaardige.

Zóó spat die, door de liberalen zoo luid geeischte vrijheid van geweten, door het verplichtend burgerlijk huwelijk, als een zeepbel uiteen. Is het wonder dat een echt liberaal voor zulk een schreeuwende inconsequentie terugschrikt?

Van den anderen kant wordt uit dat drijven, ook weer iets goed geboren. In den grond is het volk oprecht en waar het begint te begrijpen, dat men het wederrechtelijk binden wil, daar geeft het eerst zijn achting prijs. Wat nu en dan reeds in onze maatschappij plaats heeft — en God geve dat dit verschijnsel meer en meer voorkome — dàt zien wij in andere landen aanhoudend gebeuren: daags voor of in den morgen van den dag des *wettigen* huwelijks gaat men terloops even op het stadhuis aan! Dat mag men inderdaad het verdiende loon noemen, dat den staat voor zijne inmenging door het volk wordt uitbetaald.

Wat daar echter het zwaarst onder lijdt — en hierop liet Dr. Dernburg den meesten nadruk vallen — is de diep ernstige indruk, welke het aangaan van een huwelijk op de partijen maken moet; en de overtuiging der belangrijke verplichting, die zij op zich nemen! Ziet men nu hoe het bv. in Duitschland toegaat bij het sluiten van een burgerlijk huwelijk, dan bekent men weinig verschil tusschen dit en het aangaan van een koopcontract. Er is beweerd, dat juist dat koude, dat onverschillige daarvan den partijen moest doen besluiten aanstonds het kerkelijk huwelijk te laten volgen. Hier echter schiet men het doel voorbij. Want veelmalen beschouwen protestantsche echtgenooten het burgerlijk huwelijk als voldoende en houden zich daarmede tevreden, zonder verder te vragen naar kerkelijke plechtigheden, die in hun oog een overbodige formaliteit zijn. Aldus — en dit is de leelijke zijde van het burgerlijk huwelijk — ontwikkelt het zich in den Staat tot nadeel van den Staat zelve, tot nadeel zijner burgers. Want met de ziel des volks wordt geen rekening gehouden. De Staat met zijn burgerlijk huwelijk, legt in die ziel geen enkel goed zaad, dat in de toekomst eenig nut kan opleveren. Hij verheft de partijen niet; geef geen hoogere wijding aan het huisgezin, dat zij straks zullen vormen; kan geen toewijding verwachten van het geslacht dat uit het huisgezin voortkomt en hem eenmaal moet helpen schragen.

Waar dergelijke beginselen zóó bevattelijk werden uiteengezet; als Dr. Dernburg dit deed in eenvoudige, heldere taal, maar tintelende van den gloed der waarheid, waarvoor hij streed, kon het wel niet anders, of de duitsche of oostenrijksche liberalen, die zich zoo plotseling en met zulk een geweldige kracht besprongen zagen, moesten opvliegen in toorn. De *Köllnische* was dan ook buiten zich zelve van woede. Na een paar dagen aarzelens, hangende tusschen hoop en vrees, ging zij eindelijks alle perken te buiten en viel den geleerden berlijnschen professor heftig aan. Zij verweet hem niet het minste begrip te hebben van een politiek, die het zedelijke leidt en beschermt. Natuurlijk waagde zij geen poging om de stelling van Dr. Dernburg te weerleggen. De reeks harer verwijtingen getuigde slechts van hare onmacht.

Intusschen werd hier voor de zooveelste maal weder het bewijs geleverd, hoe onredelijk de Staat handelt, wanneer hij zich op een terrein begeeft, dat het zijne niet is. Zijn welbegrepen belang moest hem eerder doen uitzien, naar een behulpzame hand, die tot het voorzitten bij dergelijke bedieningen meer geschikt is. En welke hand kan dat anders zijn dan die der Kerk? Dàt was de meening van de in de rechtskundige praktijk vergrijsden staatsman Gladstone, die aan Mr. Borra, een italiaansch advokaat, die eveneens de dwaasheid van het *verplicht* burgerlijk huwelijk vóór de kerkelijke inzegening had bewezen, het volgende schreef:

„Bij ons in Engeland," zoo zegt de in de rechtskundige praktijk vergrijsde steller van den brief, „wordt de kerkelijke plechtigheid, „door de geestelijken verricht, door „de wet tegelijkertijd beschouwd „als burgerlijk huwelijk, met al de „gevolgen van dien. In deze zijn „de geestelijken staatsdienaren en „ambtenaren van de wet. Reeds „meer dan een halve eeuw is deze „bepaling van kracht en iedereen „heeft er volkomen vrede mee. Desverlangd kan men een burgerlijk „huwelijk sluiten zonder kerkelijke „plechtigheden.

„Ik heb mij nooit kunnen verklaren, waarom de geestelijkheid in „andere landen van Europa daartoe „ook niet in staat zou zijn evengoed „als in Engeland, wat der groote „massa vrij wat last en omslag zou „besparen.

Dat was onder velen ook de meening van den minister van Justitie van het eerste keizerrijk, Regnier, hertog van Massa, — door een onzer nederlandsche rechtsgeleerden in een artikel over het burgerlijk huwelijk voorkomende in *Onze Wachter* 1874, II. aangehaald — die in 1806 in een rapport aan den keizer volmondig verklaarde, dat hij het houden der registers van den burgelijken stand liefst aan de geestelijken zag opgedragen, wijl zij, "niet alleen *l'avantage de l'invention* voor zich hebben, maar ook om godsdienstige beweegreden verplicht zijn, die nauwkeurig bij te houden." Indien de Staat — aldus besluit hierna laatstgenoemde rechtsgeleerde — inderdaad alleen de burgerlijke betrekkingen van het huwelijk door de wet wilde regelen, zonder zich het recht aan te matigen, over het huwelijk zelf ook mêe te spreken, zou er op dit terrein nimmer een botsing tusschen Kerk en Staat plaats vinden.

(*Wordt vervolgd*).

FEUILLETON.

CAGLIOSTRO

Continuación

Como si fuera nada a socedé, él ta establecéle na Londres i él ta bolbé coeminsá su oficionan lucrativo. Su carta na nación francesa ta fechá 20 Junio 1786, i den dj'éle él — ó e francés koe a scirbi e carta bao di su dictado — ta papia coe tono di un ultrajado é irracundo profeta di mal agüero. Después di un enumeración di nombernan altísonante di esnan koe a solicitá su amistad, él ta continuá: "lo que mi a scirbi ta suficiente pa lei, suficiente pa toer opinion koe no ta arrastrá pa vana curiosidad. ¿Bo, nación francesa, bo ta pará riba pa conocé más particularidadnan di patria, di nomber, di objeto-i di médionan di un desconocido? ¡Francesnan! ¿kiko esai ta importá boso? ¡Pa bo, pueblo francés, mi patria ta e promer rincón di bo suelo, oenda mi a moestrá respeto pa bo leinan; mi nomber ta e koe, entre bo, mi a sabi di haci nan honrá; mi objeto ta Dios, mi médionan ta mi secreto!"

Den un carta na un amigo na Francia, él ta scirbi koe Bastilja, camina él tabata prisionero, lo ser destruí i lo él bira un paseo público (*asina a socedé*); na Franlo goberná un príncipe (*duque di Orleans*) koe lo abolí papel seljá, lo él convocá curpa legislativo i lo él introducí verdadera religión (*¿ no ta coe esai nan ta ocupá?*) Entretanto él ta uniéle inmediatamente coe discípulonan di Swedenborg é Iluministanan guiá pa Georg Gordon koe, pa demoestréle su alta simpatía, a yudéle na erección di un logia egipcia. Riba consejo di Gordon él ta convocá pa día 3 di Noviembre 1786 un rennión general di masonnan, koe en verdad a toemá lugar ma coe triste consecuencia pa Cagliostro.

Bao dje hermánonan entusiasta koe ta admiréle manera un semidios, tin Charles Thevenot de Morand, redactor di *Courrier d' Europe*, koe su manecé ta regalá su lectornan un artículo gracioso riba locuranan dje gran Cagliostro. El ta desenvolvé principalmente e historia dje pórconan gordá coe arsénico, koe Cagliostro a mirá na su viájenan, i koe él sô a comé nan carni sin haciéle ningún danjo.

Cagliostro koe ta muy amante di seriedad pa largá hende bofón di dj' éle impunemente, ta desafiá Morand na un duelo singular. Eì tin di bin comé coe Cagliostro, día 9 Noviembre próximo, un porco chiquito gordá coe arsénico, i él ta poesta 5000 libra esterlina koe Morand tin di moeri venená i koe él lo no sinti ni di más mínima indisposición.

E redactor ta rechazá cortésmente e comida, i p' esai Cagliostro ta pagá un periodista pa vinguéle coe expresionnan grotesca. E ora aljí Miraud ta toema e asunto seriamente i él ta coeminsá doena público na hinter Europa di conocé kende Cagliostro ta verdaderamente, i toer vagamundería koe él a cometé. Na consecuencia dj' esai José Bálsamo desenmascará ta largá su esposa na Londres i coe placa recibi di París, él ta huï bai Bazel.

Señora condesa Cagliostro no ta hayéle na su gusto den e soledad, i entristecida pa e viaje precipitá di su compañero di vida, él ta coeminsá contá confidencialmente toer lo ke él a guantá i soportá di dj' éle. En una palabra, él a agregá na e artículonan di Morand, toer aclaración posible. Ora Cagliostro a haljá esai sabi, él ta bira asina indigná koe inmediatamente él ta citá su esposa delanti tribunal i ta obliguéle — Dios sabi coe ki medio — no solamente de revocá lo que él a papiá na su perjuicio, ma di declará também koe él (Cagliostro) a comportéle semper como un bon católico. Na recompensa dje mejor declaración aljí, él a hiba su esposa bai toemá banjo na Aix, i después di estación di banjo él a eligí Turin pa residencia.

Apenas él ta trapá pia aljí, koe él ta recibí orden di salí unbê fô dje stad. El ta huï bai Roveredo, un lugar más chiquito na Austria, i aljí él ta keda bibá te ora emperador Jose II a impidiéle di ejercé medicina, i esai a haci él perdé toer medio di existencia. Poco día después dj' esai ta sali na luz un famosa obra riba vida di Cagliostro, aumentá coe su procedernan na Revoredo i yená di mucha más verdad di lo que Cagliostro lo a deseá.

Na Trente él ta bolbé risca poerba ainda un bê más coe masonería, ma esai tampoco no ta bai bon, i pensativo él ta puntra su mes: ¿kiko haci awor? sin placa; ¡desterrá di un mitar parte di mundo i conocé como impostor den e otro mitar?" En verdad e situación ta bien crítica. Su vista ta caï riba Roma. Ta tempoe él no tabata aljá: su nomber a trocá, su barba largoe ta haci su cara desconocí. Su esposa ta deseá masjá di volvé mirá su familia; Lorenza ta persistí, i él ta concedé su súplica. Ma também él (Cagliostro) kier drenta Roma como homber decente i religioso coe carta di recomendación di obispo di Trente. El ta sinja un acto di contrición fô di cabez i él ta bai bisa un pader koe él kier reconciliá coe Dios i después bai e ciudad eterna. E pader ta keréle, ta tendé su confesión contrita i ta su mediador cerca obispo — "Mi a burlá dje

De opheffing der Staatskerk in Wales.

Onze Lezers zullen zich herinneren dat een ontwerp tot dergelijke opheffing onlangs in Engeland is ingediend. De *Gelderlander* meent dat dit ontwerp tot opheffing der Staatskerk in Wales geheel iets anders is dan indertijd het ontwerp-Gladstone tot afschaffing der Staatskerk in Ierland.

Wat Ierland betrof, daar had de Anglikaansche Kerk als Kerkgenootschap van State, als eenig bevoorrechte kerkelijke staatsinrichting geen reden van bestaan ; dewijl het meerendeel der bevolking katholiek is en de betrekkelijk weinige protestanten die vooral in het graafschap Ulster wonen, bovendien toch genoegzaam van staatswege werden bevoordeeld en nog op het oogenblik voorgetrokken worden.

In Wales is de toestand geheel anders. Daar wonen ook wel Katholieken ; maar deze hebben nooit over de bestendiging der Anglikaansche Staatskerk geklaagd. Het schijnt echter dat de bevolking der 12 graafschappen van Wales voor het meerendeel behoort tot wat men daar noemt de non conformisten, m. a. w. die protestanten welke zich niet conform de statuten van het Anglicanisme gedragen. Althans minister Asquith durfde zonder tegenspraak beweren dat op elke 35 bewoners van Wales er 31 zijn, gunstig gestemd voor het ontwerp tot afschaffing.

Dit kan nu wel zoo zijn ; maar de omstandigheid dat wij hier te doen hebben met een protestantsche instelling voor protestanten doet vermoeden dat de maatregel eerder is een soort van vijandigheid des ongeloofs tegen het Christendom, een soort van verbeurdverklaring der kerkelijke goederen, gelijk dat in Italië geschied is, dan wel een wetsvoorstel dat rekening houdt met de wenschen des volks.

Een jaar of 10 geleden, was er reeds sprake van het ontwerp dat nu aan de orde is en wat schreef toen wijlen kardinaal Manning ?

Indien de Katholieke Kerk, zoo zeide deze beroemde prelaat, morgen aan den dag de Staatskerk kon wegvagen door de millioenen Anglikanen op te nemen in haren schoot, door geestelijke en pastorale zorg, dan zou iedere Katholiek wenschen dat dit werk van genade nog voor zonsondergang voltrokken werde ; doch zich te mengen in een politieke agitatie, verbonden met partijen die tegen de Christenheid samenspannen, met mannen van welke velen weinig en andermaal velen niets gelooven omtrent de waarheden der Openbaring, is op zich zelf een revolutionaire handeling, die rechtstreeks er toe leidt om wat er nog aan christelijk geloof te midden des volks is overgebleven, te verwoesten.

Indien, zoo ging de onvergetelijke kardinaal voort, het nut der Staatskerk hier te lande slechts beschouwd wordt in het licht van onderwijsgeving, de bedehuizen slechts als catechetische volksscholen — en ze zijn toch inderdaad nog meer — die een groot, ofschoon droevig verminkt deel der christelijke Overlevering bewaard hebben en nog bewaren, dan moet die instelling in hare actie niet gedwarsboomd worden door revolutionaire maatregelen, veel minder geweldadig vernietigd. Crammer, Ridley en Knox hebben de christelijke Traditie van Engeland nu 300 jaren geleden verminkt ; het ligt niet op den weg der Engelsche katholieken, dezelve nog verder te verminken.

De protestantsche *Spectator* zegt dan ook insgelijks dat sommige bepalingen van het wetsontwerp zijn „ een aanslag op het historische geweten des volks."

Hetgeen dan ook in het wetsontwerp het meest tegen de borst stuit, is dat de Anglikaansche kathedralen worden verklaard binnen een jaar te zullen zijn nationale monumenten, waarmede de Regeering zal kunnen doen wat zij wil, ze bestemmen b. v. tot museums, tot middelbare scholen, of zooals de term luidt, iets anders-zins.

Daarbij komt nog dat tengevolge de zonderlinge regelingen omtrent de inkomsten der beneficiën, die voor een groot gedeelte uit tienden bestaan, de Engelsche Anglikaansche Kerk bij de opheffing van het Welsche kerkgenootschap een voordeel zal genieten van 40.000 pd.-sterling per jaar, eene som die dan niet langer aan de bisschoppen en predikanten in Wales zal behoeven uitgekeerd te worden.

Een en ander maakt dat dit wetsontwerp in Engeland geenszins de sympathie heeft die minister Asquith zich daarvan voorstelt.

NIEUWSBERICHTEN

CURACAO.

Bij Gouvernements beschikking dd. 18 dezer No. 358 zijn de heeren J. H. Schotborgh, en M. P. Curiel, leden van den Koloniaen Raad, met den Administrateur van financiën in commissie benoemd, ten einde de bezwaren, die door de betrokkenen tegen den aanslag in de belasting voor de Weerbaarheid voor 1894 mochten worden ingebracht, te onderzoeken en daarover te beslissen.

Deze Commissie zal haar twee zittingen houden ten Raadhuize op 28 Juni en 3 Juni a. s. van 10—12 uur v. m.

— —

Het bundeltje nagelaten gedichten, ons bezorgd door den kunstzin van den verzamelaar, den Heer David M. Chumaceiro in samenwerking met de kunstliefde der uitgevers de heeren A. Bethencourt é Hijos, handhaaft naar den inhoud de eenvoudige maar bevallige keurigheid van zijn uitwendige verschijning.

"A las aves" opent met rijthmische, weemoedige slagen, als ware het zelf een melancolisch vogelijn, deze kortstondige dichterlijke lente, welke ons bloemen heeft geschonken verscheiden genoeg in geur en kleur, om de hoop op een vruchtdragenden zomer te wettigen.

Godsdienst, vaderland, deugd en zeden leverden den vroeg ontslapen dichter zijn „ zingens-stoffe" en de vorm, waarin de gedachten optreden getuigt vaak door zijn keurigheid, dat de Heeren de offers van arbeid, haar door den zanger, gebracht, op prijs stelden en beloonden.

Doch den Katholiek treft vóór alles, en het doet den achting en eerbied voor het karakter van den ontslapene stijgen — de onbeschroomde belijdenis van zijn Geloof zich kinderlijk oprecht en eenvoudig openbarende in gezangen als „Canto á María."

In een tijd, dat men zoovele geesten ziet verdwalen in den doolhof van rampzaligen twijfel en, de kunst, die uiteraard de eerste dienaresse Gods moest zijn, ziet in dienst treden van bederf en zedeloosheid, in zulk een tijd wordt, wat eigenlijk regel moest zijn, een verschijnsel, dat even weldadig aandoet als een frissche regen na lange verschroeien de droogte.

Vinde dit boekje overal een hartelijk onthaal !

— —

Het Fransche kabelschip *François Arago* is op Woensdag alhier uit Martinique aangekomen.

Men zegt dat de kabelmaatschappij plan heeft tusschen dit eiland en Maracaibo een kabel te leggen. Wij deelen echter dit bericht onder reserve mede.

C. Ct.

— —

Lijst van onafgehaalde en onbestelbaar bevonden brieven :

Anita Jansen, Juan Bta. Higuera, José Maria Roft, Theofil Asjes, Lelicia de Gonzales, Jozef Pataca, M. & J. Cardoze, José Ma. Nonel, Rafael Moron, Charles A. Raven, Luisa M. de Herrera, Luisa Beeker, Bethzie Maal, V. Vlandez, Euvrosina Gomez, Aberlardo Andres.

NEDERLAND.

— Bij kon. besluit is mr. J. C. Gleichman benoemd tot voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, voor het tijdperk der tijdperk der tegenwoordige zitting.

Reeds heeft genoemde heer het presidium aanvaard. Hij schetste het korte zittingjaar dat dient enkel tot afdoening van dringende onderwerpen in afwachting van de hervattingstaak der kamer die zoo on. verwacht werd afgesneden.

— Bij kon. besluit zijn de kolonel J. E. N. baron Schimmelpenninck van der Oye, adjudant in buitengewonen dienst van wijlen Z. M. den Koning, van den staf van genie; de luit.-gen. P. C. J. van der Schrieck en de majoor B. R. F. van Vlijmen, beiden van den staf der inf., en de kapt. H. Seret, van den staf der art., krachtens het bepaalde sub lo. van art. 28 der wet van 28 Aug. 1851 (*Stbld.* no. 128) op non-activiteit gesteld, te rekenen van den dag, waarop door eerstgenoemde lidmaatschap der Eerste Kamer van de Staten Generaal en door de drie laatstgenoemden het lidmaatschap der Tweede Kamer zal zijn aanvaard.

— De nieuwe minister van Oorlog heeft, naar men verneemt, als bepaalde eisch bij zijn optreden gesteld, dat het leger zal gewapend worden met de nieuwe geweren van minimaal kaliber, waarvan de kosten desnoods uit eene buitengewone leening leening zullen moeten worden gevonden.

— Vrijdag kwam per extratrein de groothertogin van Saksen met talrijk gevolg te Baarn aan. De aanwezige heeren werden door de Koningin-Regentes aan H. K. H. voorgesteld, zoo ook de burgemeester van Baarn, jhr. De Beaufort. In gesloten hofrijtuigen werd dadelijk de weg naar Soestdijk ingeslagen. De Groothertogin zag er goed uit. De Koningin was niet bij de ontvangst tegenwoordig. Een vrij talrijk publiek bevond zich aan het station.

— Tarasp, of juister gezegd Tarasp-Schults, waarheen onze Koninginnen 31 dezer vertrekken is eene badplaats in het Beneden Engadindal in Grauw-bunderland. Het ligt 3178 meter hoog. De geheele omstreek is rijk aan mineraalwaterbronnen, waarvan verscheidene reeds eeuwen bekend zijn. Aan deze bronnen en het versterkend hoog klimaat dankt Tarasp zijne opkomst als badplaats. Op eene hoogte van 1280 M. ligt op den linkeroever van de Inn het door het park omgeven badhuis, waarin een 300tal gasten gehuisvest kunnen worden.

BUITENLAND

Rome. — Vrijdag-ochtend heeft Paus Leo XIII het geheim consistorie gehouden. Nadat kardinaal Rampolla de beurs, het zinnebeeld van zijn ambt als camerlengo van het H. College, had overgedragen, benoemde de Paus tot deze waardigheid, welke steeds gedurende één jaar wordt vervuld, kardinaal Vannutelli. Vervolgens hield de Paus eene toespraak in het Latijn, waarin hij zijn voornemen uitdrukte tot het creeëren van kardinalen en den lof uitsprak over de uitverkoren prelaten. De H. Vader bevestigde hier afzonderlijk de keuze van den Syrischen patriarch van Antiochië, Mgr. Behnam-Benni. Na het Quid vobis videtur ? „Wat dunkt u ?" verhief de

---

fraile na mi gusto." Cagliostro dici coe su muger, ora él a sali fô di misa. E ora alji él a scirbi dos persona di alto rango na Roma, puntrando si él por haljá un residencia segura i protección den e ciudad eterna.

Más explícita contestación no por tabata : — "si bo ta bini como homber honrado i si bo comportá bo como tal, si ; pasobra gobierno romano ta protegé toer hende honrado."

Sin embargo él ta bai, ma esai ta más un prueba di su desverguenza koe di conocimiento di su mes persona. Con toer él ta obrá coe prudencia ; él ta drentá Roma na fin di Mayo di 1789, no coe un cortejo di seis coche di viaje i 24 cabaï, manera un príncipe, ma den un simple coche — su placa a caba — i él ta bai ocupá cuártonan amueblá riba *piazza di Spagna*. Inmediatamente toer hende kier miréle i papiá coe n'éle, ma Cagliostro ta larga nan sabi koe él no ta recibi visita, i según toer apariencia él ta bibá ketoe i tranquilo coe su esposa i un secretario coe bisti di capuchino,

Ma pa keda biba retirá, hende tin mester di placa. Su hermánonan a loebidéle, i él no ta tribi scirbi nan toer cos, pa temor bon fundá koe tin kende ta vigilá su correspondencia. Pura necesidad ta obliguéle di bolbé ejercé medicina, él ta lamanta su préndanan hipotecá na banki, i ora él a bolbé coeminzá hayéle den hende, él ta largá aki aljá un palabra caï tocanti e próxima revolución francesa na Francia, i él ta contribui moral- i timidamente, ma sin embargo coe seriedad na realización dje objétonan di masonería, alistando na mes tempoe miembro pa su tan querido rito egipcio.

Ma no ta únicamente riba cártanan di Cagliostro nan tin vista tené ; i desde koe él a abandoná e cuartonan amueblá pa un cas lujoso riba plaza Farnesa, su vida no tin e carácter pa doenéle dere cho riba protección. Después di un prueba, hibá coe toer indulgenoia duran te 7 luna largoe, nan ta juzga koe midi a yena. Riba dia 27 Diciembre 1789, dia di fiesta di San Juan Evangelista, profaná anualmente pa logianan masónica, pa 9 ora dj'anochi, un comisario di policía coe su comitiva ta presentá na cas di Alejandro di Cagliostro. Promer di drentá adén coe su héndenan, e homber di justicia ta poné un centinela na porta. Cagliostro koe ya a haljá cos holé pa delanti i koe ya a scirbi na Francia koe él ta conta coe yudanza di su hermánonan, si en caso nan cogéle cerrá, parcé sumamente sorprendé coe e visita. Cortésmente nan ta pidiéle su papel- i escritonan ; lo que él ta doena nan, no tin ningún firma, di modi koe nan ta resolvé di registá su cas ariba bao. Ora nan a haljá toer cos, Cagliostro altamente asustá i nervioso e anochi aljí, ta keré koe p'awor e asunto a caba ; nan ta invitéle amigablemente pa bai junto den e coche koe ta pará afó ta spera. Nengá di bai no ta yuda nada, pasobra ainda tin dos coche más prepará, un pa e secretario capuchino i un pa señora condesa. Temporalmente nan ta hiba Lorenza na convento Apollonia na Transtevere. aljí él ta convertí, arrepentí i haci un completa declaración. E fraile ta haljá un lugar den convento Ara-Coeli, i Cagliostro un cuarto na burgo Angelo. Aljí él ta keda durante e proceso hibá pa inquisición (ó tribunal eclesiastica) — Sypesteyn dici—coe un moderación, paciencia é imparcialidad extraordinaria koe mucho hende lo no a sperá dje tribunal i kende, Goethe ta puntrá, lo por a pensá nunca koe Roma lo contribui asina tantoe un dia na averiguá i desenmascará completamente un impostor, manera a socedé coe publicación dje piezanan procesal ?

Estando na burgo Angelo, Cagliostro su promer súplica ta concerniente su esposa. No sin fundamento él ta teme koe e muger lo declará toer cos; él ta pidi pues pa Lorenza bin companjéle den su prisión, i también un aposento más espacioso i papel, pluma i tinta. Cagliostro, mirando su deséonan desatendido, ta declará delanti di jueznan, koe único objeto di su rito egipcio ta di reconciliá masonería coe religión católica : su mira ta anto engrandecimiento di santa Iglesia. Nan ta toemá nota di su declaración, i ora él a firmélé, nan a lamanta sesión. Después di otra súplica en vano pa un cuarto más espacioso, papel, etc., él ta declará di ta plenamente convencido di cuanto malo él a haci contra Iglesia católica. Ya esai ta algo. Awor el a coeminsa ta haljá mejor comida i bistí. El ta pidi boeki i nan ta doenéle "*defensa di papado romano i di Iglesia católica pa Pallevicini.*". Después di lectura (?) dje obra aljí, él ta declará, yorando, toer su falta—"Si mi pober alma por salva noema, atá toer lo ke mi ta deseá," él dici soljozando. "Mi ta del todo preparado, sí, hasta mi ta desea di sufri di mas duroe castigoe público, di repará toer danjo koe mi a proporcioná otro, principalmente mi esposa koe te ainda ta bibá den error ; pasobra toer lo ke él a haci den masonería egipcia, ta coe mi excitación i instrucción."

Aunque hondamente conmové pa e arrepentimiento improvisto, e jueznan ta continuá e proceso. Esai ta desagradá Cagliostro. El kier ser interrogá di nobo i él ta declará di a haci toer loque nan ta acuséle, pa inspiracion divina, coe aprobación di obispo (¡di cardenal Rohán!) i pa celo pa Santa Iglesia romana.

(*Conclusión ta continuá*)

Paus de volgende prelaten tot nu kardinaal: In den rang der kardinaal-priesters: Mgr. Sancha y Nervas, aartsbisschop van Valencia, Spanje; Mgr. Andrea Ferrari, bisschop van Como, Italië; Mgr. Domenico Svampa, bisschop van Forli, Italië; Mgr. Egide Mauri Ord. Praed., aartsbisschop van Ferrara, Italië. In den rang der kardinaal-diakens: Mgr. Francesco Segna, raadsheer in het H. Officie, Italiaan; Pater Steinhuber S. J., theoloog der Penitencerie, Duitscher. De laatste was sinds het Consistorie van Januari 1893 in petto gehouden. Kardinaal Mocenni is van den rang der kardinaal-priesters overgeplaatst in den rang der kardinaal-bisschoppen. Vervolgens heeft de Paus de keuzen bevestigd (de zgn. preconisatie) van een 20tal aartsbisschoppen en bisschoppen in verschillende landen. Na de aanvrage van het pallium voor de nieuwe aartsbisschoppen is de Paus naar zijn vertrekken teruggekeerd. Later heeft Z. H. zich naar de Troonzaal begeven, waar zich de nieuwe bisschoppen bevonden. De H. Vader hield eene korte toespraak tot hen en reikte hun het rochet over. De nieuwe bisschoppen hebben een bezoek gebracht aan den kardinaal-staatssecretaris en zijn vervolgens in de Vaticaansche basiliek voor de Confessie van St. Pieter gaan bidden. Dadelijk na het Consistorie zijn de Pauselijke ceremoniemeesters naar de 5 te Rome aanwezige kardinalen gegaan, om hun de officiëele kennisgeving van hunne verheffing tot het kardinalaat alsmede de purperen kalot over te reiken. Alleen de Spaansche kardinaal was afwezig. Des avonds vertrok naar hem een der Pauselijke edelgardes, graaf Sacconie, om hem de kalot te brengen; de prelaat, die hem vervolgens de baret gaat brengen, is Mgr. Giannuzzi. De te Rome aanwezige nieuwe kardinalen wachtten, omringd van bevriende prelaten, de overreiking in hunne woningen af. Ieder hunner heeft eene korte rede gehouden, om den Paus dank te zeggen. Daarna hielden zij receptie voor de diplomaten, den Romeinschen adel, de prelaten en hunne vrienden en verwanten, die hen kwamen gelukwenschen. Terzelfder tijd hielden de in gezantschaps-gebouwen van Frankrijk en Oostenrijk de kardinalen Lecot, Bourret, en Schlauh plechtige receptie. Zij zijn te Rome gekomen, om in het openbaar Consistorie van Maandag den hoed te ontvangen. In de kerkelijke kringen werd er over niets anders gesproken dan over de Fransche regeering, die de verheffing van Mgr. Peraud, bisschop van Autun, tot het kardinalaat niet wilde toestaan. Tot het laatste oogenblik toe heeft de Paus alles in het werk gesteld, wat maar mogelijk was, om tot eene schikking te geraken, doch de Fransche regeering eischte als voorwaarde, dat Mgr. Perraud zijne adhesie aan het protest van Mgr. Couillé tegen het dekreet nopens de kerkbesturen zou terugtrekken. Mgr. Perraud weigerde fier. Als men mij voor de keus stelt: eer en waardigheden te genieten ofwel voor de Kerk te mogen strijden, heeft de edele bisschop van Autun tot een vriend gezegd, dan valt mij die keuze niet moeielijk. De gezondheid van den H. Vader laat niets te wenschen over.

Italie.—In de Kamer heeft Crispi zich verklaard tegen eene motie, waarin vermindering gevraagd werd van het aantal militaire rechtbanken. De motie is met 140 tegen 76 stemmen verworpen.

— De Kamer beraadslaagde zonder eenig voorval van beteekenis over de financieele maatregelen. Het oorlogsbudget werd mef 229 tegen 198 stemmen goed gekeurd.

Frankrijk. — Emile Henry is Maandag-ochtend ten 4.10 ure ter dood gebracht. Er is hierbij niets bijzonders voorgevallen.

— De Kamer heeft artikel 1 van het wetsontwerp, waarbij bepaald wordt, dat de doodvonnissen niet meer in het openbaar zullen voltrokken worden, verworpen.

— De Raad van State heeft uitspraak gedaan in het geschil tusschen den burgemeester en den pastoor van St. Denis betreffende de kerkelijke begrafenissen. De raad verklaarde, dat een begrafenis waarbij kerkelijke zinnebeelden werden getoond, als een processie beschouwd moet worden, die de burgemeester volgens de wet verbieden kan. De aartsbisschop van Parijs heeft de geestelijkheid van St. Denis aangeschreven zich aan te bevelen der burgerlijke overheid te onderwerpen, om der wille van de ongeregelheden, welke steeds om die reden bij de kerkelijke begrafenissen voorvielen van de zijde der liberalen en socialisten.

— Ieder jaar op Pinkstermaandag komen gemiddeld 7000 pelgrims het H. Kleed van den Goddelijken Zaligmaker, dat de Argenteul bewaard wordt, vereeren. Uit officieele cijfers blijkt nu, dat er dit jaar, alleen per spoor, op 14 Mei ll. 7600 pelgrims zijn aangekomen.

— Een redacteur van de *Matin* heeft een onderhoud gehad met een magistraatspersoon, omtrent de toenemen van het aantal jeugdige misdadigers. De meerderheid der terdoodveroordeelden wordt tegenwoordig gevormd door jonge lieden beneden de 20 jaren! Bedoelde magistraatspersoon, de heer Gullot, rechter van industrie en lid van het Instituut, een man van langdurige ondervinding, liet zich over dit verschijnsel als volgt uit: "Het cynisme, de wreedheid dezer jonge lieden hebben nimmer zulk een hoogte bereikt als thans. Zij nemen een trotsche houding aan tegenover den rechter, denken er niet aan een traan te storten en verwonderen er zich bijna over, dat men hun rekenschap vraagt voor hunne daden. Dronkenschap en zedeloosheid zijn de gewone oorzaken van hun verval. Ziet eens rond in onze volkswijken. In bijna elk huis vindt men een kroeg. Een kwajongen van 12, 13 jaren wordt door zijn vader of ouderen broeder aangespoord te toonen, dat hij een man is door verscheiden glazen absinth te drinken. Zoo wordt de weg des verderfs betreden en onze gevangenissen zijn opgevuld met dronkzuchtigen. De zedeloosheid is eene andere factor. Ik meende, na een lange carrière als rechter van industrie, het menschelijk bederf tot in zijn diepste diepte hebben gepeild. Maar die diepte heb ik eerst leeren kennen, toen ik belast werd met het verhoor der.... kinderen! En toch zoo gaat de heer Guillot voort werd er nimmer zooveel voor het heil der kinderen gedaan, als juist in onzen tijd nu overal vereenigingen opgrijzen. Maar waarom blijven al die pogingen vruchteloos? Omdat zegt de heer Guillot de godsdienstige opleiding wordt achterweg gelaten. En nu moge men denken zooals men wil over den godsdienst, zeker is het dat hij voor het kind vooral een moraliseerend element is van de allergrootste beteekenis. Het kind zal geheel anders handelen, wanneer het gelooft, dat het steeds door God gezien wordt, dan wanneer het er slechts aan denkt aan menschelijk toezicht te ontsnappen wat gemakkelijk geschieden kan. Welnu, de godsdienst is gebannen uit officiëele sferen, zoowel als uit vele particuliere vereenigingen. En vandaar een geweldig verval. Ik zeg dit niet als mijn gevoelen, maar voorgelicht door de ervaring, welke een voortdurende observatie der feiten mij verschaft heeft." Tot zoover de hr. Guillot. Zijne verklaring is te merkwaardiger, wanneer met weet, dat deze magistraat geenzins tot de "clericalen" kan worden gerekend en bij hem dus slechts de onpartijdige ondervinding aan het woord is!

Belgie. — Uit Brussel wordt gemeld, dat de regeering van den Congo staat het nu werkelijk eens is geworden met de Fransche regeering over de bijlegging van het geschil over de grensregeling aan den Congo. Beide regeeringen zijn overeengekomen om het geschil te laten uitmaken door een scheidsrechter, en als zoodanig is nu de president der Zwitsersche republiek gekozen. De twist wordt na deze schikking als geëindig beschouwd.

— In het algemeen kapittel der Redemptoristen, dat te Rome op 22 April gesloten werd, zijn de 6 Consultores van den Hoogw. Pater Generaal benoemd; tot het getal der 6 consultores behoort onze landgenoot, de Z. Ew. Pater Ernest Dubois, deze wordt in Belgie vervangen door den Z. Ew. Pater Van Aertselaar, rector van het klooster van Roeseiear, waarvan het rectoraat wordt opgedragen aan den Z. Ew. Pater Van Elst, rector.

— Door de Luiksche justitie is, ingevolge de verklaringen, van den anarchist Richart Muller, bevel gegeven tot inhechtenisneming van 2 studenten aan de universiteit, Arnold en Leblanc geheeten, verdacht van medeplichtigheid aan de dynamietaanslagen. Een vaststaand feit wordt het in de bladen genoemd, dat zij in regelmatige betrekking hebben gestaan met den geheimzinnigen Russischen baron Ungern-Sternberg. Arnold, die sedert de laatste jaren in ommin met zijne familie leefde (zijn vader is wapenfabrikant te Luik) studeerde vroeger in de natuurweten schappen, speciaal in de chemie, maar woonde geen colleges meer bij; Leblanc is student in de rechten.

— De groote vernisfabriek van de hh. Claessens & Cie. te Antwerpen is geheel afgebrand. Van de 3 fabriekgebouwen zijn slechts de puinhopen overgebleven. Duizenden vaten vernis en andere licht ontvlambare stoffen gingen in den ontzaglijken vuurspoel op. De kelders waarin zeer gevaarlijke vloeistoffen bewaard werden, zijn door de brandweer onder water gezet. De schade is zeer aanzienlijk. De fabriek is verzekerd voor 300,000.

— Gedurende de Antwerpsche tentoonstelling zullen de volgende feesten worden gegeven: 4 Juni.—Steekspel van 1594 in Oud-Antwerpen. 17 en 18 Juni.—Paardenprijskampen op het terrein van den landbouw. Van 30 Juni tot 3 Juli.— Geplukte bloemen tentoonstelling in de feestzaal. 9 Juli.—Feest der "Drukpers" in Oud-Antwerpen. 23 Juli. — Ontworpen feest in Oud-Antwerpen. 30 Juli. — Steekspel van 1594 in Oud-Antwerpen. 20 Augustus. — Steekspel van 1594 in Oud-Antwerpen. Van 1 tot 10 September.—Tentoonstelling van pluim- en ander gedierte in de feestzaal. Van 15 tot 17 September.—Tentoonstelling van moesgroenten in de feestzaal. Van 22 tot 29 September.—Tentoonstelling van de voortbrengselen van den grond in de feestzaal. Op 3 en 4 September. — Paardenwedstrijden in Oud-Antwerpen. 24 September.— Rijfeest in Oud-Antwerpen. Van 6 tot 9 October.—Tentoonstelling van fruit in de feestzaal.

Duitschland. — Koning Otto van Beieren, die gelijk bekend is, aan eene ongeneeslijke hersenziekte lijdt, zal, volgens de *Vossische Zeitung*, weldra voor goed van den troon vervallen verklaard worden. Tot dusver voerde 's konings oom, Ruprecht, als regent het bewind. Nu echter zou de Eerste Kamer te München besloten hebben prins Luidpold tot koning uit te roepen, daar het zeker is, dat koning Otto toch nooit van zijne verstandverbijstering zal herstellen.

— Bij de Beiersche Kamer is van maçonnieke zijde een verzoekschrift ingekomen tot het schrappen der wetsbepaling, die de lijkverbranding verbiedt. De Kamer verwees het adres naar de commissie voor verzoekschriften, en deze heeft besloten het niet eens in openbare behandeling te brengen. De minister van binnenlandsche zaken, vrijheer Von Feilitzch, had verklaard, dat thans de toelating der lijkverbranding wettelijk onmogelijk is. De regeering heeft het vraagstuk ernstig onderzocht uit rechtskundig, hygiënisch en godsdienstig oogpunt, maar hij trekt het zeer sterk in twijfel, of ergens in Beieren behoefte aan lijkverbranding is te bespeuren.

—De commissie voor verzoekschriften in het Beijersche huis van afgevaardigden heeft Zaterdag voorgesteld, om niet tot facultatieve toelating der lijkverbranding over te gaan.

— Op den Poolschen Katholiekendag die van 3 tot 6 Juni a. s. te Posen zal plaats hebben, zullende uitstekende redenaars het woord voeren. Graaf Hector Kwilecki zal 't eerst het woord voeren over de noodzakelijkheid der Katholieken-vergaderingen. Verder zal er nog gesproken worden over de noodzakelijkheid der uiting van het Katholicisme in het openbare leven, over de encycliek des Pausen aan de Poolsche bisschoppen, enz. De slotrede zal gehouden worden door Prins Zdislaus Czartoryski, over een nog onbekend onderwerp.

— Te Mainz zijn 2 Franschen in hechtenis genomen, die betrapt werden bij het maken van teekeningen van de vestingwerken.

Groot-Brittannie. — In een manifest van de aarts-bisschoppen der Amerikaansche kerk wordt geprotesteerd tegen het regeerings-ontwerp tot scheiding van kerk en staat in Wales, en tot secularisatie der kerkelijke goederen.

— De vakvereeniging der koetsiers heeft belangrijke uitkeeringen aan de werkstakers doen toekomen, teneinde, hen in staat te stellen den strijd vol te houden. De rijtuigverhuurders, die aan de eischen der koetsiers niet willen toegeven, hebben zich op hun beurt tot eene vereeniging gevormd, om aan de eischen der werkstakers weerstand te bieden.

—De Britisch Anti-Slavery Society" klaagt er over dat Portugal, ondanks de acte van Brussel niets doet om een einde te stellen aan den slavenhandel. Ieder Portugeesch schip, dat Benguelle verlaat, vervoerd naar Loanda en en een naburig eiland heele lading slaven, bestemd voor de koffieplantages.

Spanje.—Koning Alfonso's 8ste verjaardag is Donderdag ll. door het geheele land als een nationaal feest gevierd. De Regentes, aan wier rechterzijde staande het Koninkje ten paleize receptie hield, schonk bij die gelegeuheid aan 1200 veroordeelden kwijtscheldig en aan een aantal anderen vermindering van straf.

— De opperste krijgsraad heeft het arrest van den krijgsraad te Barcelona bevestigd waarbij 5 anarchisten, betrokken in den aanslag tegen den marschalk Martinez Campos en bij den aanslag tegen het Liceo-theater, ter dood veroordeeld zijn. Maandag ten 4 ure in den morgen zijn de ter dood veroordeelde anarchisten in de loopgraven der citadel van Monjuich gefusileerd.

Oostenrijk - Hongarije.— De Hongaarsche Kamer der Magnaten zal eene 2e stemming uitbrengen over de wet op het burgerlijk huwelijk, in dato 28 Mei.

— Het handelsverdrag tusschen Oostenrijk en Rusland is Zaterdag te St. Petersburg onderteekend. Oostenrijk verkrijgt daarbij behandeling als meest begunstigde Mogendheid.

— De groote fabriek van ijzeren bedden der firma Fugger te Weenen, is door eene gastontploffing vernield. 3 personen, waaronder de eigenaar van het huis, zijn zwaar gewond.

— Het Hongaarsche stadje Maslocka is bijna geheel vernield door een vreeselijken brand. De schade wordt op millioenen berekend. Verscheidene personen zijn omgekomen.

Griekenland. — Uit Griekenland komt bericht, dat 2 nieuwe schokken van aardbeving zijn gevoeld te Corinthe en ook te Levadia, maar nergens elders, zoodat men zich nog niet overmatig ongerust maakt.

Zweden - Noorwegen. — Het Zweedsche Stortingh heeft alle voorstellen tot invoering van een evenredig kiesstelsel bij de staatkundige verkiezingen, verworpen.

Zwitserland.— De aanneming der wederinvoering van de doodstraf in de kantons St. Gallen en Schaffhausen oefent verderen invloed uit. Nu weder heeft de groote raad van Freiburg, met enkel de stemmen der kleine radicale oppositie tegen, eenzelfde motie aangenomen. Men is benieuwd, hoe in het genootschappelijke strafwetboek, waarvoor de voorbereidende studiën reeds geruimen tijd aan den gang zijn, deze netelige vraag zal kunnen worden ontweken. Zonder minstens de doodstraf aan de bevoegdheid der kantons vrij te laten, is er niet de minste kans dat het volk het wetboek zal aannemen.

Bulgarije. — Onder reserve deelt *Figaro* mede dat op voorstel van den Sultan van Turkije, de Czaar

prins Ferdinand als vorst van Bulgarije erkennen zal.

Rusland.— Uit St. Petersburg zijn onderscheiden berichten ontvangen, volgens welke de onlangs plaats gehad hebbende talrijke arrestatiën van nihilisten het bestaan eener over Petersburg, Moskou en meerdere andere steden verbreide geheime vereeniging geopenbaard hebben, die sociaal-revolutionaire doeleinden en politieke hervormingen beoogde. De deelnemers bestaan voor het grootste gedeelte uit studenten en kleine ambtenaren. Volgens sommige berichten zijn bij de geärresteerden slechts revolutionaire geschriften en drukwerken, proclamatiën aan den Czaar etc. gevonden. Bij de dochter eener generaals weduwe is eene correspondentie in cijferschrift ondekt, met den sleutel tot de cijfers. In het geheel zijn 26 jongelieden in de Peter-Paulvesting opgesloten. Volgens eene andere lezing zon de samenzwering van meer bedenkelijken aard zijn, daar er ook ontplofbare stoffen enz. gevonden en 72 studenten gearresteerd zouden zijn, alsmede 3 hoofden der nihilisten, nl. de schrijver van Paul Struwe, de hoofdingenier van den Witebskerkerspoorweg Koselow en de uit Siberie teruggekeerde Nathanson.

— Door de Atheensche stoomvaartmaatschappij Florio en Rubattino zullen 18,000 Russische Israelieten naar Argentinie vervoerd worden. Een eerste groep landverhuizers, 732 man sterk, is in den Piraeus aangekomen. De ongelukkigen verkeeren in beklagenswaardigen toestand.

Amerika.—De Yaqui-Indianen in het Noordwesten van Mexico hebben een overwinning behaald op de Mexicanen. Een troep Indianen wisten een afdeeling van 500 soldaten in een bergengte te lokken, en vielen toen op hun weerlooze vijanden met reusachtige rotsblokken, die zij naar beneden wierpen. De vluchtende soldaten werden met geweersalvo's achtervolgd; 200 dooden of gewonden bleven op de plaats van het gevecht en men vreest, dat de buitengewoon wreede Indianen de gewonden op afschuwelijke wijze hebben afgemaakt.

—De eigenaars der Buffalo-mijnen hebben getracht de werkstakers door Italianen te vervangen, maar deze, vreezende voor mishandelingen, eischten overdreven loon. De toestand in Pensylvanië is bedenkelijk. Duurt de werkstaking voort, dan zullen de fabrieken moeten sluiten.

—Te New-York heeft een hevige brand een aantal huizen, werkplaatsen en stallen vernield. De locomotief en 150 waggons verbrandden en 50 paarden kwamen om het leven. De schade bedraagt 300,000 dollars.

—Te Lima in den staat Montana is een waterreservoir gesprongen, tengevolge waarvan de geheele steek werd overstroomd. Boden te paard werden onmiddellijk naar alle kantan gezonden om de inwoners te waarschuwen. Vandaar, dat de menschen zich nog konden redden, hoewel hun woningen en de oogst geheel werden vernield.

—Volgens een telegram uit San Salvador zijn bij het derailleeren van een trein 300 personen omgekomen. De president der republiek, die zich onder de reizigers bevond, heeft geen letsel bekomen.

UN EXPLOSIVO INVISIBLE

Por más de que te dieran cualquier compensación, ¿permitirías que se mantuviese abierto en una de las habitaciones no ocupadas de tu casa un barril de pólvora? "¡Qué pregunta tan ridícula!" me contestarás. "Nadie, á no ser un loco, lo permitiría."

Precisamente. Pues, sin embargo, miles de personas viven con explosivos tan peligrosos como la pólvora, dentro de su cuerpo, y mueren, repentinamente, y eso pasa cada dia, y sus amigos extrañan que se hayan muerto. Muchas veces nada de particular habían sentido, á no ser cierto malestar vago; siendo la fatiga y la pesadez las sensaciones de que más se quejaban; y, sin embargo, cayeron inesperadamente, y murieron antes de que el médico pudiera cerciorarse de lo que era aquello. ¿Pero, qué era aquello, en realidad?

Veamos, para ello la corta relación que un hombre hace acerca de su hijo. Parece que este joven se había visto afligido durante cierto tiempo de una enfermedad que ninguno de los diversos tratamientos á que había sido sometida le había podido aliviar, ni mucho menos curar. Habla el padre de ella como de una enfermedad "muy persistente." Aludiendo á un caso semejante, un eminente Doctor Americano dice: "Mi paciente podía tomar, y tomaba, *diariamente seis granos de morfina, sin casi el más ligero efecto*, cuando la mitad de un grano hubiera sido suficiente dósis para una persona no acostumbrada á usarlo."

¿Cuál era, pues, ese explosivo veneno que no podía desterrarse con tal canitdad de ópio? Procedamos ántes de decirlo, á nuevas investigaciones.

"Mi hijo," continúa el que nos escribe," sufría de intensos dolores de cabeza y de costado, y así mismo de una debilidad general. Sus nervios estaban postrados hasta el punto de que no podía, casi, obtener el sueño, naturalmente. No sentía ganas ningunas de tomar alimento, y, generalmente, arrojaba todo cuanto había tomado. Aunque el estómago y los intestinos funcionaban torpemente —causándole la constipación—sentía, sin embargo, ataques de diarrea. Empero, sus síntomas más alarmantes eran las convulsiones en los miembros, que al último le sobrevinieron. Ninguno de los tratamientos á que se recurrió le produjo el menor alivio, y yo desesperaba ya por su vida, cuando en esta crisis, no sabiendo ya qué hacer, comencé á darle el Jarabe Curativo de la Madre Seigel. Desde entonces empezó á mejorar constantemente, y hoy se halla ya realmente restablecido. Le autorizo á V., en absoluto, para que publique el breve relato de este caso *Mi hijo debe la vida á la maravillosa preparación llamada Jarabe Curativo de la Madre Seigel* y le aseguro á V. que hay aquí otras personas que deben gratitud igual á ese medicamento. No le revelo sus nombres porque tienen objeción á que se publiquen. Sírvase V. aceptar mi más entusiasta felicitación, y mis gracias. De V. afmo. (Firmado), Angel Benavides, farmacéutico, Pozo-Alcon, Prov. de Jaen, Setiembre 12 de 1893."

Ahora, solo unas pocas palabras: El hijo de nuestro buen amigo el Sr. Benavides sufría de aguda y profunda indigestión y dispepsia; y, en su progreso, la enfermedad engendró aquel terrible veneno— el ácido úrico—causa de todas las enfermedades de hígado, de los riñones y de la vejiga; ese veneno se corrió al cerebro; medio paralizó los nervios: afectó todos los órganos, y, por fin, produjo las convulsiones de que el padre del joven nos habla. En una de esas convulsiones, á no haber usado, como usó á tienpo, el Jarabe de la Madre Seigel, el pobre paciente hubiera muerto, sin duda de ninguna clase. Pues ese terrible veneno del cuerpo humano, ese, es un explosivo mucho más peligroso que la pólvora junto á la chimenea de tu casa. Guárdate de sus primeros síntomas, y envía por un folleto del Jarabe, que te dice cuales son.

Aceptamos la gratitud del que nos escribe la carta, y por nuestra parte le damos las gracias de todo corazón.

Si el lector se dirge á los Señores A. J. White.

Paul F. G. CURIEL

biedt het geëerde publiek zijne diensten aan tot het geven van lessen in de Fransche taal en in het Italiaansch- of dubbel boekhouden.

Grondtaal: Hollandsch of Spaansch

Curaçao, 13 Juni 1893.